

Ljubljana, 17. 7. 2026

Ministrstvo za finance

Minister mag. Andrej Šircelj

Župančičeva ulica 3

1000 Ljubljana

gp.mf@gov.si

Evidenca vladnega akta: 2026-1611-0061

Zadeva: Stališča ZSSS do predloga Zakona o nacionalnem demografskem skladu

Predsedstvo ZSSS podpira ustanovitev demografskega sklada, vendar mora njegov temeljni namen biti krepitev javnega pokojninskega sistema. Služiti mora dolgoročni socialni varnosti sedanjih in prihodnjih generacij, ne pa kratkoročnemu zmanjševanju proračunskih obveznosti, tekoči porabi ali političnemu upravljanju državnega premoženja.

Prepričani smo, da je predlog zakona potrebno pred nadaljnjo obravnavo vsebinsko uskladiti na Ekonomsko-socialnem svetu, dopolniti z neodvisnimi strokovnimi analizami in preoblikovati tako, da bo preprečeval tekočo porabo sredstev, zagotavljal dodatne vire, jasno določal namen sklada ter v nadzor vključil predstavnike aktivne populacije. Le tako bo mogoče oblikovati demografski sklad, ki bo dejansko prispeval k dolgoročni vzdržnosti javnega pokojninskega sistema, k medgeneracijski solidarnosti in k zaupanju delavk, delavcev, upokojenk, upokojencev ter širše javnosti v upravljanje državnega premoženja.

1. Demografski sklad mora tudi v praksi služiti dodatnemu financiranju pravic iz pokojninskega zavarovanja

Uvodoma poudarjamo, da gre za zakon izjemnega systemskega pomena, saj ne ureja zgolj organizacijske preobrazbe upravljanja državnega premoženja, temveč odpira vprašanje dolgoročne vzdržnosti javnega pokojninskega sistema, medgeneracijske solidarnosti, namena državnega premoženja ter vpliva sedanjih in prihodnjih generacij delavk in delavcev na upravljanje sredstev, ki naj bi bila namenjena njihovi prihodnji socialni varnosti v starosti.

V ZSSS ustanovitvi demografskega sklada kot takšnemu ne nasprotujemo. Nasprotno, že ob sprejemanju Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju leta 2012 smo podpirali vključitev demografskega rezervnega sklada kot enega od možnih dodatnih virov za financiranje pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Pri tem pa smo jasno in nedvoumno poudarjali, da mora biti takšen sklad zasnovan jasno, dolgoročno, pregledno, strokovno in na podlagi širokega družbenega soglasja. Njegova temeljna funkcija mora biti dolgoročna krepitev javne pokojninske blagajne, ne pa kratkoročno nadomeščanje proračunskih obveznosti, koncentracija državnega premoženja ali financiranje nalog, ki morajo ostati neposredna odgovornost državnega proračuna.

ZSSS zato ne nasprotuje demografskemu skladu. Nasprotujemo pa temu, da bi se ta uporabil kot krinka za koncentracijo državnega premoženja, zmanjševanje proračunskih obveznosti države do ZPIZ in izključevanje aktivne populacije iz nadzora nad sredstvi, ki naj bi bila namenjena njeni prihodnji socialni varnosti.

Zato izražamo nestrinjanje s tem, da je bil tako pomemben zakon posredovan v javno obravnavo z izredno kratkim rokom za pripombe, ki se izteče 21. 7. 2026, in to v času letnih dopustov. Takšen način obravnave ni primeren za zakon, ki spreminja način upravljanja večine državnega premoženja, katerega učinki naj bi segali več desetletij v prihodnost in ki zadeva praktično vse prebivalke in prebivalce Slovenije. Zakon mora biti v skladu s Pravili o delovanju Ekonomsko-socialnega sveta obravnavan na ESS v okviru posebne pogajalske skupine socialnih partnerjev in Vlade RS ter ob ustrezno podaljšani javni obravnavi. Zakon takšnega pomena bi moral biti sprejet prek demokratičnih postopkov in s širokim konsenzom socialnih partnerjev, saj gre pri vprašanjih državnega premoženja in socialne varnosti prihodnjih generacij za področje, katerega urejanje terja visoko stopnjo legitimnosti, ki jo lahko zagotovi zgolj transparenten in učinkovit socialni dialog.

2. Demografski sklad naj zagotavlja dodatna sredstva za pokojnine v času demografskega prehoda in naj ne služi zgolj kritju rednih proračunskih obveznosti

Predlog zakona določa, da sklad vsako leto v ZPIZ vplača 40 odstotkov prejetih dividend in 40 odstotkov kupnin od prodaje domačih kapitalskih naložb sklada, ki niso strateške naložbe. Nadalje predvideva 10 odstotkov dividend za politiko skrbi za starejše, 10 odstotkov dividend za ukrepe družinske politike ter 40 odstotkov dividend in 60 odstotkov kupnin za akumulacijo premoženja sklada.

Takšna ureditev po našem mnenju ne zagotavlja dovolj jasnega odgovora na temeljno vprašanje: kako bo sklad v obdobju največjih demografskih pritiskov dejansko prispeval k stabilnosti javne pokojninske blagajne. Že ob ustanovitvi bi se pomemben del prihodkov porabljal sproti, deloma tudi za namene, ki niso neposredno financiranje obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja. S tem pa se zmanjšuje zmožnost sklada, da v daljšem obdobju akumulira zadostno premoženje in da postane resen stabilizacijski mehanizem za obdobje, ko bo pritisk na pokojninsko blagajno največji.

Posebej problematična je *določba 5. odstavka 31. člena*, ki omogoča, da se lahko z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, izjemoma določijo tudi vmesna sofinanciranja obveznega pokojninskega zavarovanja iz premoženja sklada, in sicer za usklajevanje pokojnin. Takšna določba mora biti bistveno bolj jasno omejena. V nasprotnem primeru odpira vrata temu, da se sklad uporablja kot priročen vir za tekoče proračunske potrebe, namesto da bi se njegovo premoženje dolgoročno krepilo.

Predlog zakona ne sme postati mehanizem, s katerim se bo navidezno razbremenjeval državni proračun, dejansko pa bo to pomenilo porabo premoženja, ki naj bi bilo namenjeno dolgoročni pokojninski varnosti. Če bo sklad sproti nadomeščal proračunske obveznosti do ZPIZ, potem ne bo deloval kot demografski rezervni sklad, temveč kot obvodni proračunski vir. To je v nasprotju z njegovo dolgoročno funkcijo.

ZSSS zato predlaga, da se v zakonu jasno določi daljše obdobje akumulacije oziroma bistveno strožje varovalke pred tekočo porabo sredstev sklada. Sredstva sklada morajo biti namenjena dolgoročni stabilnosti pokojninskega sistema, ne pa kratkoročnemu zmanjševanju proračunskih obveznosti države do ZPIZ.

3. Predlog zakona ne določa dodatnih stabilnih virov za akumulacijo premoženja sklada

Ena ključnih pomanjkljivosti predloga zakona je, da ne določa novih, dodatnih in stabilnih virov financiranja demografskega sklada. Predlog temelji predvsem na prenosu obstoječega državnega premoženja in prihodkov iz tega premoženja. To samo po sebi ne ustvarja novega vira, temveč predvsem spreminja institucionalni okvir upravljanja in razporejanja prihodkov.

Če naj bi demografski sklad dejansko prispeval k dolgoročni vzdržnosti pokojninskega sistema, mora imeti poleg kapitalskih naložb zagotovljene tudi dodatne namenske vire. Ti bi sicer morali biti predmet širše strokovne razprave in razprave med socialnimi partnerji, vendar pa mora zakon vsaj odpreti in urediti vprašanje, iz katerih dodatnih virov se bo sklad dolgoročno krepil. Brez tega obstaja tveganje, da bo sklad predvsem upravljal že obstoječe premoženje, njegova realna zmožnost dolgoročne razbremenitve pokojninske blagajne pa bo omejena.

Mednarodne izkušnje kažejo, da demografski oziroma pokojninski rezervni skladi praviloma ne temeljijo zgolj na prenosu obstoječega državnega premoženja, temveč imajo jasno določene dodatne vire financiranja. Tudi sam predlog zakona pri prikazu tujih ureditev navaja primere, kjer so viri financiranja povezani s prispevki, prihodki iz privatizacije, donosi iz investicij, proračunskimi prihodki iz naravnih virov, davki ali drugimi namenskimi viri.

ZSSS zato predlaga, da se pred nadaljnjo obravnavo (ali pa vsaj v teku le te) zakona pripravi analiza možnih dodatnih virov financiranja sklada, vključno z možnostjo namenskih prihodkov iz dela davkov, dajatev ali drugih virov, ki ne bi dodatno obremenili delavk in delavcev, temveč bi krepili medgeneracijsko solidarnost in dolgoročno stabilnost javnega pokojninskega sistema.

4. Namen demografskega sklada ne sme biti kritje rednih proračunskih obveznosti do družinske politike in skrbi za starejše

V ZSSS vsekakor podpiramo krepitev skrbi za starejše, razvoj dolgotrajne oskrbe, dostopnih stanovanjskih in oskrbovanih kapacitet ter močno družinsko politiko. Gre namreč za ključne javne politike, ki so pomembne za kakovost življenja ljudi, za dostojanstveno staranje, za usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja ter za dolgoročno socialno varnost.

Prav zato pa se ne strinjamo, da se ti nameni financirajo iz demografskega sklada na način, kot ga predvideva predlog zakona. *Skrb za starejše, dolgotrajna oskrba in družinska politika ne smejo biti odvisne od dividend, poslovnih rezultatov ali prodaj državnega premoženja.* Gre za temeljne javne politike, ki potrebujejo stabilno, predvidljivo in sistemsko financiranje. Njihovo morebitno financiranje iz demografskega sklada pa bi lahko hkrati oslabilo pokojninsko funkcijo sklada in ustvarilo negotovost pri financiranju teh politik.

Poleg tega sta pojma »politika za skrb za starejše« in »ukrepi družinske politike« premalo natančno določena. Predlog kot namen zakona med drugim opredeljuje tudi izboljšanje demografske slike, pri čemer ni jasno, kako naj bi Nacionalni demografski sklad to dosegel. Takšna nedoločnost pomeni tveganje, da bi lahko vsaka vlada po svoje opredelila vsebino teh namenov in sredstva sklada uporabila za ukrepe, ki nimajo neposredne povezave z dolgoročno stabilnostjo pokojninskega sistema. Tudi strateški cilji upravljanja so po našem mnenju v predlogu zakona preveč ohlapno opredeljeni, zato obstaja nevarnost, da bo državno premoženje uporabljeno za namene in na način, ki ne bo skladno z namenom in osnovno idejo demografskega sklada kot le ta tudi izhaja iz sprejete Bele knjige.

ZSSS zato predlaga, da se določbe o obveznem namenjanju dela dividend za skrb za starejše in ukrepe družinske politike črtajo oziroma bistveno preoblikujejo. Te politike je treba financirati iz državnega proračuna in drugih sistemskih virov, demografski sklad pa mora ostati osredotočen na dolgoročno krepitev javne pokojninske blagajne.

5. Za ločitev upravljanja strateških naložb od akumulacije sredstev za pokojnine v času demografskega prehoda

Predlog zakona je v pomembnem delu usmerjen v koncentracijo državnega premoženja pri enem upravljavcu. Predvideva preoblikovanje SDH v Nacionalni demografski sklad ter prenos večine naložb Republike Slovenije, KAD, DSU, ZPIZ in ZZZS.

Vsekakor ne nasprotujemo učinkovitejšemu, preglednejšemu in strokovnejšemu upravljanju državnega premoženja. Vendar pa dvomimo, da je prenos skoraj celotnega državnega premoženja na demografski sklad sam po sebi ustrezen in nujen za doseg cilja dolgoročne stabilnosti pokojninske blagajne.

Predlog posebej predvideva neodplačen prenos premoženja ZZZS na Nacionalni demografski sklad, s čemer bi bila neposredno prizadeta javna zdravstvena blagajna, s čemer se ne strinjamo. Nesprejemljivo je, da se naložba javne zdravstvene blagajne brez nadomestila prenaša v koncentracijo ostalih državnih naložb, ki jo pestijo pomanjkljivosti, ki jih izpostavljamo v tem dopisu.

Posebej problematičen je prenos naložb, katerih primarni namen ni ustvarjanje donosa, temveč uresničevanje strateških, infrastrukturnih, razvojnih ali drugih javnih interesov. Ne smemo pa tudi prezreti dejstva, da nekatere strateške naložbe lahko zahtevajo dokapitalizacije, velike investicije ali prevzem drugih obveznosti, kar bi lahko dodatno obremenilo premoženje sklada.

Zaskrbljujoč je tudi prenos naložb Nepremičninskega sklada kot edine institucije, ki skrbi za stanovanja za starejše. Njegov je zagotavljati cenovno dostopna in prilagojena stanovanja za starejše na območju celotne Slovenije in ne zgolj v dobičkonosno kategoriziranih mestnih ali turističnih središčih. Nepremičninski sklad celoten dobiček, skupno približno 10 milijonov EUR, ki ga ustvari, reinvestira v izgradnjo novih stanovanj in celovito obnovo stanovanjskega fonda.

Po predlogu prenosa na NDS se odpira vprašanje delovanja Nepremičninskega sklada saj se tako znajde v precepu, ali bo zagotavljal visoke finančne donose, ali pa bo zagotavljal cenovno dostopna stanovanja

za starejše. Oba cilja nista združljiva v okviru ene gospodarske družbe z jasno določenim namenom. Poleg tega ne gre mimo dejstva, da je povprečna starost njegovih stanovanj več kot 40 let, kar pomeni v prihodnje glede na skupno okoli 3.200 stanovanj tudi vedno večja sredstva za vlaganje za ohranitev vrednosti premoženja.

Kot težavno izpostavljamo tudi predvideno pripojitev KAD k nacionalnemu demografskemu skladu, saj bi ta resno ogrozila namensko naravo in avtonomijo poklicnega zavarovanja v Sloveniji, ki ga vplačuje okoli 50.000 zaposlenih iz javnega in zasebnega sektorja. Sredstva SODPZ niso državno premoženje, pač pa so zasebna, namensko privarčevana sredstva delavcev, ki delajo na najtežjih in zdravju škodljivih mestih. Sklad SODPZ mora ostati pravno, upravljavsko in finančno ločen ter izvzet iz prenosa na demografski sklad.

Zato je treba pred morebitnim sprejemom zakona pripraviti jasno analizo, katere naložbe je smiselno prenesti v last sklada, katere naj sklad zgolj upravlja in katere morajo zaradi svojega javnega oziroma strateškega pomena ostati izven sklada. Posebej je treba zaščititi sredstva in pravice zavarovancev v obstoječih pokojninskih oziroma z njimi povezanih skladih ter preprečiti kakršnokoli zameglitev lastništva, namena ali upravljanja teh sredstev.

6. Nujna zastopanost interesov aktivne populacije in plačnikov pokojninskih prispevkov v organih sklada

Največji neposredni interes za dolgoročno stabilnost pokojninskega sistema imajo delavke in delavci, ki danes s prispevki financirajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje in bodo v prihodnje odvisni od njegove stabilnosti. Kljub temu predlog zakona ne zagotavlja njihove ustrezne zastopanosti v organih nadzora oziroma upravljanja sklada.

Predlog določa, da ima nadzorni svet sklada devet članov: štiri imenuje Državni zbor, od tega tri na predlog poslanskih skupin in enega na predlog Zveze društev upokojencev Slovenije, pet pa Vlada na predlog Ministrstva za finance. Predlog hkrati izrecno določa, da se za nadzorni svet sklada ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju.

Takšna ureditev po našem mnenju dejansko daje odločilni vpliv vsakokratni vladi in političnim strankam, ob tem pa izključuje predstavnike aktivne populacije. In to kljub dejstvu, da naj bi bil sklad namenjen prav dolgoročni socialni varnosti sedanjih in prihodnjih generacij delavk in delavcev.

Zato ni sprejemljivo, da imajo v nadzoru nad skladom svoje mesto izključno politika in predstavniki upokojencev, ne pa tudi predstavniki aktivne populacije. Prav aktivna populacija danes s prispevki nosi pokojninski sistem in bo v prihodnosti neposredno odvisna od stabilnosti tega sistema. Njena izključitev iz nadzora nad skladom ne samo, da ni pravična temveč tudi zmanjšuje legitimnost predlagane ureditve.

Pri tem posebej opozarjamo tudi na standarde Mednarodne organizacije dela, zlasti na Konvencijo št. 102 o minimalnih standardih socialne varnosti, ter na mednarodno uveljavljena načela za upravljanje državnih premoženjskih skladov. Le ta poudarjajo pomen tripartitnega upravljanja sistemov socialne

varnosti, torej krepitev socialnega dialoga med državo, delodajalci in delavci. Izključitev predstavnikov aktivne populacije iz nadzora nad skladom je zato še toliko manj sprejemljiva.

Glede na navedeno v ZSSS tako predlagamo, da se v določbi 41. člena določi, da najmanj dva člana nadzornega sveta imenuje Državni zbor na predlog reprezentativnih sindikalnih central, članic Ekonomsko-socialnega sveta. Kot minimalno dodatno varovalko pa je treba določiti redno poročanje sklada Ekonomsko-socialnemu svetu in ustanovitev posebnega posvetovalnega telesa sklada po vzoru Ekonomsko-socialnega strokovnega odbora pri SDH.

7. Strategija upravljanja naložb sklada mora biti vnaprej dogovorjena

Predlog zakona določa, da strategijo upravljanja naložb sklada sprejme Državni zbor na predlog Vlade, vendar pa sama zakonska ureditev ne daje dovolj jasnih odgovorov glede prihodnje naložbene strategije, razmerja med strateškimi in portfeljskimi naložbami, pričakovanimi donosi, tveganji in dolgoročnimi obveznostmi sklada.

ZSSS meni, da ni sprejemljivo, da bi se najprej sprejel zakon, ki prenese ogromno vrednost državnega premoženja v novo institucijo, šele nato pa bi se vsebinsko oblikovala strategija, ki bo določila dejansko upravljanje tega premoženja. V razpravi o zakonu morajo biti znani vsaj ključni elementi strategije: katere naložbe se prenašajo, zakaj, kakšni so pričakovani donosi, kakšna so tveganja, kakšne so morebitne obveznosti, kako bo zagotovljena razpršenost in kako bo sklad dejansko prispeval k dolgoročni stabilnosti pokojninskega sistema. Z državnim premoženjem, ki naj bi bilo namenjeno namenu, ki je deklariran v predlogu zakona, je potrebno ravnati strateško in dolgoročno. Poleg že omenjenih pogojev, ki bi zagotovili tudi dejansko dolgoročno financiranje pokojninske blagajne, morajo biti zato v zakonu navedene osnove strategije in bolj določno opredeljen njen namen. V nasprotnem primeru bo koncentracija premoženja, ki se z zakonom predvideva, v preveliki meri prepuščena interesom vsakokratne politike.

ZSSS zato predlaga, da se pred nadaljnjo obravnavo zakona pripravi celovita strokovna podlaga o finančnih, upravljavskih, socialnih in javnofinančnih učinkih predlaganega sklada. Predlagamo tudi, da se v zakonu bolj natančno opredelijo osnovne zahteve, ki jih mora izpolnjevati strategija za upravljanje s premoženjem.

Prav tako opozarjamo, da se bodo javni izdatki za pokojnine dolgoročno povečevali ter da bo razmerje med zavarovanci in upokojenci za pokojninsko blagajno vse zahtevnejše. Izhajajoč iz navedenega smo prepričani, *da mora biti pripravljena tudi analiza, ki bo pokazala, koliko bo sklad po predlagani ureditvi dejansko prispeval k financiranju ZPIZ v prihodnje, predvsem pa kakšen bo vpliv sprotnih izplačil na akumulacijo premoženja, kakšni so scenariji ob nižjih dividendah, gospodarskih krizah, prodajah naložb in morebitnih dokapitalizacijah strateških družb.*

Brez takšne analize je težko odgovorno odločati o prenosu velikega dela državnega premoženja in o dolgoročnem mehanizmu financiranja pokojninskega sistema. Strategija bi morala uveljaviti tudi načelo transparentnosti, ki bi omogočalo sledljivost komunikacij med skladom in organi družb v njegovem portfelju, lobisti in predstavniki političnih strank.

8. Demografski sklad naj ne služi sprotni porabi rezervnih sredstev, ampak njihovi akumulaciji do vrha demografskega prehoda

Mednarodne izkušnje z demografskimi oziroma pokojninskimi rezervnimi skladi kažejo, da je za njihovo uspešnost ključno več pogojev: jasno določen namen, stabilni in dodatni viri financiranja, dovolj dolgo obdobje akumulacije, strokovno in neodvisno upravljanje, preglednost, omejevanje političnih posegov ter odgovornost do tistih, v imenu katerih se sredstva zbirajo in upravljajo.

Tudi sam predlog zakona v obrazložitvi navaja, da mednarodna priporočila poudarjajo načelo zakonitosti, neodvisnosti, dobrega upravljanja, strokovnosti, transparentnosti in jasne določitve namena sklada. Posebej je navedeno, da je pomembna skupna značilnost demografskih rezervnih skladov postopno akumuliranje sredstev, pri čemer se črpanje sredstev za namen sofinanciranja pokojninske blagajne praviloma začne šele po določenem obdobju, ko sklad doseže ustrezno velikost.

Prav zato je predlagana slovenska ureditev, ki omogoča sprotno uporabo pomembnega dela prihodkov sklada že od začetka njegovega delovanja, problematična oziroma lahko predstavlja preveliko tveganje. Hkrati pa se postavlja pod vprašaj ali se bo dejansko lahko dosegel namen sklada. Gre namreč za to, da če se sredstva sklada prehitro uporabljajo za tekoče izdatke, obstaja nevarnost, da nikoli ne bo dosegel obsega, ki bi mu omogočil resno razbremenitev pokojninske blagajne v obdobju največjih demografskih pritiskov.

Če se predlagatelj sklicuje na mednarodne prakse državnih premoženjskih oziroma demografskih skladov, mora dosledno upoštevati tudi mednarodno uveljavljena načela njihovega upravljanja. Gre namreč za načela, ki poudarjajo transparentnost, dobro upravljanje, odgovornost in preudarno naložbeno ravnanje.

Primeri iz tujine dodatno kažejo, da morajo biti viri financiranja demografskih oziroma pokojninskih rezervnih skladov jasno določeni in praviloma širši od samega prenosa obstoječega državnega premoženja. Poljski demografski rezervni sklad se na primer financira tudi iz dela prispevkov za pokojninsko zavarovanje, sredstev iz privatizacije, dobičkov iz investicij in drugih virov. Francoski rezervni sklad ima več virov financiranja, med drugim presežke pokojninskih skladov, del socialnega davka na nepremičnine in naložbe, odprodaje državnega premoženja ter neposredne proračunske prilive. Norveški sklad temelji na prihodkih iz naravnih virov, njegovo upravljanje pa je povezano z visokimi standardi preglednosti, poročanja in razpršenosti naložb.

Iz teh primerov izhaja pomemben zaključek: če naj demografski sklad v Sloveniji resnično deluje kot dolgoročni mehanizem za krepitev pokojninske blagajne, ne sme temeljiti zgolj na preoblikovanju SDH in prenosu že obstoječega državnega premoženja, temveč mora zakon jasno opredeliti tudi dodatne, stabilne in dolgoročne vire financiranja, poleg tega pa mora biti pred sprejemom zakona znana strategija upravljanja državnih naložb in njeni pričakovani rezultati.

ZSSS zato predlaga, da se predlog zakona dopolni tako, da bo sklad zasnovan skladno z mednarodnimi standardi: kot dolgoročen, namenski, pregledno upravljan in družbeno nadzorovan sklad, katerega primarna funkcija je krepitev javnega pokojninskega sistema. To pomeni večjo akumulacijo, dodatne

vire, strožje varovalke pred tekočo porabo, jasnejšo strategijo upravljanja in vključitev predstavnikov aktivne populacije v nadzor nad skladom.

Glede na vse navedeno ZSSS predlaga:

1. da se rok javne obravnave podaljša, saj je rok do 21. 7. 2026 glede na vsebino in pomen zakona nerazumno kratek;
2. da se predlog zakona nemudoma uvrsti na sejo Ekonomsko-socialnega sveta;
3. da se ustanovi pogajalska skupina Vlade RS in socialnih partnerjev za usklajevanje predloga zakona;
4. da se jasno določi temeljni namen sklada kot dolgoročno zagotavljanje dodatnih sredstev za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
5. da se okrepijo določbe o akumulaciji premoženja sklada in prepreči uporaba sklada kot vira za tekočo proračunsko porabo;
6. da se opredelijo dodatni namenski viri financiranja sklada;
7. da se izdatki za skrb za starejše, dolgotrajno oskrbo in družinsko politiko ne financirajo na način, ki otežuje doseganje osnovnega namena demografskega sklada;
8. da se pripravi natančna analiza smiselnosti prenosa posameznih naložb na sklad, zlasti strateških naložb in naložb, ki lahko pomenijo dodatne obveznosti ter da se pripravi analiza učinkov sklada na financiranje ZPIZ v prihodnje;
9. da se v nadzornem svetu zagotovi zastopanost predstavnikov aktivne populacije oziroma reprezentativnih sindikalnih central, članic ESS ter da se pri upravljanju zagotovi spoštovanje Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju;
10. da se določi redno poročanje sklada Ekonomsko-socialnemu svetu;
11. da se vzpostavi posvetovalno telo sklada po vzoru Ekonomsko-socialnega strokovnega odbora pri SDH;
12. da se ustanovi javna sledljivost komunikacije sklada z lobisti in družbami v portfelju glede poslovnih in vodstvenih odločitev
13. da se pred sprejemom zakona jasno predstavi strategija upravljanja naložb, vključno z razvrstitvijo naložb, pričakovanimi donosi, tveganji, obveznostmi in merili za presojo uspešnosti sklada.

Andrej Zorko, univ. dipl. prav.

Predsednik ZSSS

